

Polvesta polveen ...

Jos me väheksymme vanhoja traditioita, väheksymme sitä aikaa ja niitä ihmisiä, jotka ovat olleet välitekkijöinä tämän aikakauden saavuttamiseksi.

Kuluvan vuoden helmikuun 2 pv. oli lämmin, aurinkoinen ja kevättä enteilevä, kun aviomiehen kera suuntasimme kulkumme kohden Helsinkiä. Matkamme tarkoituksen muistaen, ajatukseni seuloivat mennyttä.

Ei sitä tahdo oikein uskoa, että siitäkin tulee kohta kolmetoista vuotta kun esikoisemme Ilkka sujautti kiiltävän kihlarenkaan Miljansa sormeen, puhkesin sanoiksi. Sitä ajankulua siinä ihmetellen, huomasimmekin matkaseuraksemme tulevan Millan vanhempien auton odottavan hiljaisesti hyrräävän edessämme. Matkamme tarkoitus selviää kuvasta, jossa oma pappimme Helasvuo suorittaa pyhää kastetoimitusta - Jarmo Jaakko Ilkka Puukkaa pitää sylissään äskettäin avioitunut Urho Jortikan Seija Puoliso. (Urho - Sievi Puukkan ja Uno Jortikan vanhin poika) Räisälän Humalaisista. (Marttila)

Sama Jorma Taneli Helasvuo oli myös aikanaan kastanut, nykyisin sotakorkeakoulussa olevan isä Ilkka Yrjön siellä kotoisessa Humalaisissa.

Itse ja Ilkka veljeni olimme myös rovasti Helasvuon ensimmäisiä rippikoululaisia hänen alkaessa pappiuraansa Räisälässä. Näin hän on jakanut samaan sukuun kuuluville, eri - ikäpolvien Ilkoille siunaavat matka eväät.

Näin olenkin kulkenut takaperin menen tuonne omaan rippikevääseeni. Hehkeänä helluntaina - 27, ja paalaan sieltä Miljan ja Ilkan kodissa pidettyyn tilaisuuteen. Kastetilaisuus on jo sinänsä mielinpainuva juhla kodissa, mutta tällä kertaa sitä erikoisesti rikastutti rovasti Helasvuon ja hänen Milka rouvansa mukana olo.

Siellä me myös elimme lämpimän muisteloiden hetken rattoisasti rupaatellen ja suoltaen muistojen vyyhteä, paasman sieltä, toisen täältä enemmän ehtiäksemme. Milka rouva - rustinna - munulle aina johtajatar, on myös monet hyvät neuvot antanut entinen opettajani.

Nuorempi polvi kiinnostuneina seurasi keskusteluumme ja Milja äiti vieraiden lähdettyä ihastuneena lausahti - Tämäpä olikin oikein todellinen perhejuhla, laajemmassakin mielessä. - Tilaisuus oli siinäkin suhteessa erikoinen että mukana oli suomalaista kastetoimitusta seuraamassa itäisestä naapurimaasta kotoisin oleva metsänhoitaja Kanninen rouva ja heidän pikkutyttärensä.

Aivan - mikä rikkaus meillä räisäläisillä onkaan että entiset paimenemme ja heidän perheensä eivät ole meitä räisäläisiä unohtaneet. Vaan elävät kanssamme kahta rinnakkaiselämää - nykytodellisuutta ja muistojen Karjalaa, vastasin tuohon Milja tyttäreemme äskeiseen ihastuksen ilmaisuun.